

ACC. N:o M. 14919:1-8.

Landskap: Skåne Upptecknare: O.W. Möller, Härslösa
 Härads: Frosta (även med fin Färla) Berättare: " " "
 Socken: Härslösa Berättarens yrke: f.d. handla
 Uppteckningsår: 1960 Född år 1872 i Härslösa

Skyddande, utvecklade och varande föremål
 för barn i huggåldern. s. 1-8.

LUF 114

(finns se M. 15436:1.)

4/10-60

När barnet

börjar att hoppa på golvet eller börjar tappa
de första tappene ville man ju försöka att skru-
da det för stötter. Man satte då på det en mös-
ta på huvecdet. Man sydde en mjuk stop-
ning runt nese vish. Ja i äldre tider valde
des den "flotag" efter danskon. Den nu är
det Barnmöste. I min trakt eller Frösta
och Färj säg jag inte annat huvecdet kryss
än bestyrkna Barnmässan. Här på landet
sydde möderna hjälpa sina barns förta
knäpplagg. Därse gingo retan i arn till
slägtled eller annra bekanta. Var det flera
unge barn fick dom ju använda dem så länge
dom kall. Ja de sond åro rödda om sisa löss
avvänder dom ännu Vagon häder "Belik"!
Hah jag ikke men barbok, ett gamla alt
Barnpatratt kan jag leta upp.

Naturligtvis kunde dessa hemjord barn
 skyddas inte hälta ut till en barnskara
 på 10-15-20 barnåldringar som jag vet de
 kunde på tre ställen på 1890-talet. Dessa
 skydd användes endast om dagar då
 barnen var uppe i söderna på golvet.
Barnträdgården

Dessa kom sedan i bruk då barnet börja
 att röra sig o böja att förtäta sig. Det
 första flagan var avlängda blörror eller min-
 dror och försedda med fasta leksaker så
 som Bjällrar Doktor Rulor eller det
 som barnet mest intresserade sig för.
 Inga lösa smäckor som barnet kunn-
 de stoppa i munnen fick vara i ditt
 märket. Om gunga vid sängen att bälta
 barnet i om natten med band som mo-
 drar, eller far grunda barnet med om na-
 tenn.

Sed jag hos gårdsnäckaren hemma
vid Bolleröd. Den här var i stället
för vägga om dags. Sittstolar att hänga
sönta allt eftersom barnet växte till
med Blå gula Röda o Gröna kudde på en
järntek som var fast i stolen. Sedan man
efters i hemmen. Sedan barnet blivit stor
en liten - Gör från det liggande i en liten
säng. Då barnet skulle träffa på att hänga
eller gå i läger så sätts där i sittstolen
med leksakerna. Bjällror har jag hört
att dom sätte på barnen där som var
buskar där de visstades. Varje mor som
önumrade för visca bråa ville ja låra dem så
många fördiguter som möjligt. Fex på
en stol eller m.m. De som vondte klöjdbrun
niga tillvaröre dem själv. Sommar var da
att hänga i risse klöjdaffärer i stan.

"Ja nu fortiden går det på många ställ
och i äldre till den här tiden. Barnen
får sin ligga i en dag i stället för nio
ga. En del av dessa gamla saker har man varit
av myra modernare leksaker och plast som
tångar ut en del hörn i huset och
och leksaker man till gämförelse, man kan
rämnas att för höpte man ett porslinshuk
och också ryckde bort själv kraggs till
och blåver så blid det en docka. Där
höpte dom dockor och olika sorters dings
av Gummri. Dessa kunde brilla och
man tryckte på dem. Dessa leksaker
er var icke färgbelagda eller strack
liva för Barnen om dom bet på dem.
Nu är Pall bort barnen som dom ofta låg
slappa om ett litet barn både då det slog
sig ur Pallen. Såhur i hörnet där "Tatters tattle"

5

Barnet menade ju "Fattigkonda" över hundrat
 härt ande såga. Tom liten stol sätq men ofta
 i Barnkammaren. En kälke om om tiden oda
 en liten vagn att höra inne med. Så länge
 barnet dröp på golvet hade det Gummidock
 or Skallor. leksaksjipsor o Boiler av Gummis
 ficks det bessare då det kunde gå. Jag själv
 hade en ofärgad gummidocka som hette
 Ingeborg. Den gav ljus i främre rig näx
 man tryckte på knapp. På honom att dyra
 senare av Gummis soner var icke förfärg
 i förtiden auger ikke hemmunge förra
 leksaken. Det är nu dockar stata som
 barnet harit Teddybjörnar det är andre te-
 der i Blasstens tidera. Men annars språk
 är stiger i fröjder. Huru skall detta ske
 ta, elles kan mormodernas barn biva
 bättre med att leva i bygden? Nej inte.

Brev, bif. uppt.

ACC. N.R M. 14919.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Lef. 14

Tillagd

Härlösa åldershem den 18 okt - 60.

Till Folklivsarkivet Lund

Härmed de nuförädiga frågorna
om distorna som jag försökt att ur
minnet enskilt men säkert enligt min
egen erfarenhet från Barndomen vise mitt
egna hem Härslund bevara.

Högaktningssedet

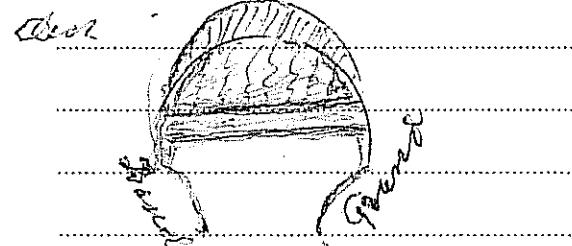
O.W.M.

(O.W. Möller)

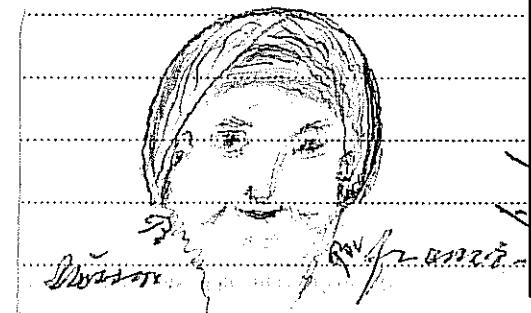
Dversesecad Domst o Ringgjör.

Holag

O.B.C. Jag har ont i Høst.
 Ar ett vanligt danskt språkord från den
 tiden då Island var i danska kungas eje.
 Det var benämningen på härl alders
 som ungdom flod konader. I mitt barn-
 dom var det vanligt i härl släder som
 på landet. "Tag mit Holag". Det levde
 man i de första generationerna som
 dagligen benämndes på Høse eller Høll.
 var i Høse. Jag skulle här medan vi minnt
 försökte sätta en Barnaröra, I fattigare hems
 stoppades missan med "Dversesecad" som tog
 os de ärvda kalvarna som vorez vid fjöstar

Missans best sätt

Barnaröra

Luf 114
kompl.
2

Hörren brundes för första utstyrningset med
veck & visserligen efter varit & svar huvud och
benet. I äldre tid var det huvudet som
benet. Även Dyns & Huvudknoten
toppades med samma. Dessa branta klockor
var repades och töskedes innan de stoppades
i dyper eller knuddar varav ja. Detta är
en av de branta eller tiventals-exemplaret
på hur de mindre bemödade fick tagt var
på naturens väster direkt. Här finns det gis
massiner som förändlar. Så var det även i
om kastvärlden som förändlar vissa Medesi-
malar. Till Stederinn med latinsk manus.

ACC. N.R M. 14919:8.

mf 114
Tillaga II

Här nedan återläggare den sista Barnmössan
som var alldeles lik den på det gamla fot-
tot som jag ikke kan finna i mina böcker
uppe i kyrk hem i Lövestad. Här är bara en
ring som är stoppad ner över franssen.

Som dessa Barnmössor varierar efter varens
års skorar temats och konstnär det många
modeller.

De kunne
variera i
utförande.

Allt inga reg-
ler var bin-
dande för
utformningen
utan efter
vare o ens gott

Modell

med 1800 t.

Det var väl de
lik som en tadelig
vilda hatt
Tingar som
var granskad
slätta de
de kom till
herrman
på tjeudring
ar o gille